

Święto Niepodległości

- scenariusz uroczystości w grupie 5 – 6 – latków

Cele:

- rozumienie znaczenia słowa „niepodległość”,
- poznawanie ważnych wydarzeń historycznych,
- odnoszenie się z szacunkiem do symboli narodowych,
- rozwijanie postaw patriotycznych,
- rozwijanie tożsamości narodowej.

Środki dydaktyczne: płyty CD, klocki, flaga Polski, godło Polski, białe i czerwone paski krepiny, sylwety do teatrzyku papierowego, sylwety serduszek podzielonych na pół, białe i czerwone kuleczki z krepiny.

Przebieg:

1. Prezentacja tańca – polonez do muzyki Michała Kleofasa Ogińskiego „Pożegnanie ojczyzny” w wykonaniu np. pary absolwentów przedszkola.

Prowadzący wyjaśnia, dlaczego uroczystość została rozpoczęta polonezem. Jest to taniec polski, narodowy. Pasuje do obchodów Odzyskania Niepodległości przez Polskę.

Dzisiaj wielka jest rocznica,
Jedenasty Listopada.
Tym, co swe oddali życie
hołd wdzięczności Polska składa.

2. „Z kart historii”- przypomnienie faktów historycznych.

Nauczyciel zwraca się do dzieci: - Cofnijmy się w czasie.

Trzy państwa się zebrały,
Kraj nasz podzieliły.
Niezależnej Polsce
rządy narzuciły.
Rodził się duch walki,

Rotę wciąż śpiewano,
o wolności kraju
skrycie rozprawiano.

Dawno temu, trzy państwa (Austria, Prusy i Rosja) podzieliły nasz kraj na trzy części. Polska, jako kraj zniknęła z map, dzieci w szkołach nie mogły uczyć się języka polskiego, nawet nie wolno było rozmawiać w języku polskim. Polacy byli bardzo nieszczęśliwi i tęsknili za wolnością i swoim krajem. W oczach świata Polska i Polacy, ich historia i język przestały istnieć. Ci, którzy zamieszkiwali te ziemie nadal czuli się Polakami i próbowali odzyskać wolność, język, kulturę. To nasi przodkowie. Walczyli w domu ucząc swe dzieci miłości do ojczyzny, jej historii, tradycji i języka oraz na wielu polach walki zbrojnej. Po wielu latach udało się odzyskać ziemie polskie, język oraz niepodległość. Polska stała się znów wolna. Było to 11 listopada 1918 r. Dziś mamy Ojczyznę wolną i piękną, z dumą mówimy, że mieszkamy w Polsce, jesteśmy Polakami i mówimy w swoim języku.

Nauczyciel proponuje, by zbudować z klocków wieżę, wybiera troje dzieci, reprezentujących trzy państwa zaborcze. Prosi je, aby zburzyły wieżę. To metafora na to, jak wyglądała sytuacja Polski w czasie rozbiorów. Potem inne dzieci wspólnie odbudowują wieżę - będzie zapewne wyglądać nieco inaczej, ale znów będzie to Polska.

3. „Symbole narodowe” – utrwalenie znajomości hymnu, flagi, godła.

Nauczyciel: Polacy tak jak inne wielkie narody mają swoje bardzo ważne znaki. Pierwszy znak to hymn państwowy - Mazurek Dąbrowskiego, w czasie, którego należy zachować powagę i stać w pozycji na baczność.

Wysłuchanie hymnu narodowego.

Jeszcze Polska nie zginęła,
kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
szablą odbierzemy.

Ref. Marsz, marsz, Dąbrowski z ziemi włoskiej do Polski!
Za twoim przewodem złączym się z narodem!

II. Przejdziem Wisłę, Przejdziem Wartę,

Będziem Polakami.

Dał nam przykład Bonaparte,

Jak zwyciężać mamy.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

3. „Mazurek Dąbrowskiego” to nie jedyna pieśń patriotyczna nawiązująca do tradycji niepodległościowych. Pieśni patriotyczne to grupa utworów, które poruszały Polaków do walki o wolność.

Odtwarza nagranie pieśni „Rota”.

4. Nauczyciel: Drugim bardzo ważnym znakiem jest flaga Polski.

Nauczyciel pyta dzieci, czy miały już okazję widzieć polską flagę, np. przy wejściu do przedszkola, na ulicy, przed urzędami. Kiedy flagi pojawiają się także w innych miejscach – na autobusach, sklepach, a nawet domach prywatnych czy w oknach mieszkań to oznacza, że zbliża się ważne święto państwowe, np. 11 listopada.

5. „Biały i czerwony”- zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci otrzymują białe i czerwone paski krepiny. Poruszają się przy muzyce, gdy melodia się zatrzyma, kolory tworzące flagę muszą się połączyć w pary – biały z czerwonym. Za każdym razem dzieci mają za zadanie dobrać się w parę z kimś innym.

Narrator: Nasz kraj ma także swoje godło, to biały orzeł w koronie na czerwonym tle.

6. „Legenda o Lechu, Czechu i Rusie” – teatrzyk papierowy.

Trzej bracia nazywali się Lech, Czech i Rus. Pewnego dnia postanowili wyruszyć na wyprawę w poszukiwaniu nowych terenów do zamieszkania. Po wielu dniach wędrówki dotarli do miejsca, gdzie las przerzedził się, a przed ich oczami ukazały się zielone pagórki, porośnięte trawą i błękitne jeziora pełne ryb. Największe wrażenie ten widok zrobił na Lechu.

W pewnym momencie Słowianie ujrzeli wielkiego białego orła lądującego w gnieździe na szczycie ogromnego dębu. Lech zdecydował się osiedlić w miejscu, gdzie zobaczył orle gniazdo, jego bracia zaś kontynuowali wędrówkę.

Lech, uznając orle gniazdo za dobry znak, założył gród i nazwał go Gniezdem, zaś biały orzeł na tle czerwieni stał się godłem rodu Lecha, a później całego państwa polskiego, któremu ów ród dał swój początek.

7. „Kochamy Polskę” – wykonanie biało – czerwonego serduszka.

Każde dziecko otrzymuje sylwetę serduszka podzielonego na pół – zadaniem przedszkolaków jest wyklejenie sylwety kulkami z bibuły w kolorze białym i czerwonym. Gotową pracę przedszkolaki mogą zabrać do domu, żeby np. powiesić ją w oknie w dniu 11 listopada i w ten sposób celebrować Święto Niepodległości.